

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Főszerkesztő:
Dr. Böhm Aladár.

Feladvó szerkesztő:
Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Péc-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Irodalompartolás.

Bámulatos, de egyúttal lelkesítő is az a nagyarányú felbuzdulás, mely immár a nemzeti élet minden terén szemelláthatólag és rohamosan növekszik és terjed. Ma már e ren és ezen vallják azt a hitet, hogy hazáját, szülőanyját árulja el az, ki nem veti megvetéssel vizsgálva a bennünket elfojtani akaró germánok nyelvét, legyennek azok bármily tetszetősek, akármilyen kívánatosak is.

Csak egy, egyetlen egy tere van még a germánoknak, melyen még senki sem kísérlet meg neki hadat üzeni, és ez a tér: a germán, de különösen az osztrák művészet és irodalom. Itt az ideje azonban már annak, hogy valahára a germán szellem kultuszával is mindörökké szakítsunk és így a megrottunkra törekvő hidrának egy újabb fejét is letörjük.

Szinte hihetetlen, de mégis kétségtelen, mert adatokkal behozott tény, hogy az osztrák és németországi sajtótermékek egyik leg-több jövedelmét hozó piaca Magyarország. Az a liberalizmus, de sőt gyakran már vétkesnek mondható szabad felfogás, melyel hatóságaink a nem hazai sajtótermékek terjedését elősegíti, rövid időn belül megérte a maga mérges

gyümölcsét. Hazájukban alig ismert, alacsony fokán álló és a mellett gúnyolódással, állandó csúfolkodással nemzeti önértéket, büszkeségünket mélyen sértő szenny-lapok ezrével árasztanak el bennünket, a nélkül, hogy csak kísérletet is tennék a mételey elfojtására.

Különösen közhivatalaink nagy részében szinte búcsújárat rendeznek az osztrák szemétként utazó kolportörök, és hogy nem eredménytelenül, annak élénk bizonyosságát szolgálthatják a magyar királyi posta közvegi, kik ezerszáma kézbesítik e föntemlített irodalmi termékeket. Bár a közmondás azt tartja, hogy nomina sunt odiosa, még sem kerülhetjük el, hogy állításunk egy-két ténybeli adattal is ne támogassuk. Hiszen talán elegendő lesz, ha a MODERNE KUNST, a FLOH, a WIENER BOMBÉ és tudja Isten még hány ilyen folyóiratot sorolunk fel, melyek mind-egyike szinte fészke a magyarságyűlöletnek és mégis kapósbab minálunk legjobban szerkesztett magyar hetilapjainknál is. És míg e fércművek kiadói egyre szemel-láthatóbban híznak, gazdagszanak, gyarapodnak, addig a magyar irodalom bajnokai mindinkább közel-lednek az anyagi bukás felé.

Nem hihetetlen dolog-e ez? Előfordulhat-e ehhez hasonló anomália

akármely kulturállamban is, melyben a nemzeti önértéknek csak egyetlen halavány sugara is felcsillan? De sőt még távol Keleten, az általunk annyira lenézett és becsmért Balkánon is furkósbottal vernék ki azt, ki ezen államok önértékét, büszkeségét sértő iratokat kínálni vagy pláne elfogadni merne. Hiszen legutóbb a kis Románia lakossága körében egész forrongás idézett elő az a francia színtársulat, mely taghadatlanul művészi előadásával a francia kultúra igazán becses termékeit akarta bemutatni. Csak mi tőrjük szó nélkül szomszédaink gyámokodását és boldogok vagyunk, ha a művelt Nyugat egyáltalán tudomást is vesz rólk.

Rége, a mikor még az idegen-szerűség nem divat, de eredeti hazai művek hiányában kényserítő szükség volt, talán megvolt az értelme az ilyen irodalompartolásnak is. Ma azonban, mikor nemcsak hogy elértük az osztrák-ság szellemi növejt, de sok tekintetben az missze fölül is mutatunk, abszolúte semmi szükségünk sincs arra, hogy idegenbe forduljunk szellemi táplálékért. Nincs a tudomány, művészetnek, irodalomnak ma már egyetlen ága, melynek kiváló magyar képviselői nem lennének és éppen azért nem állhat

meg az ilyen nyegléknek az a mentése sem, hogy azért fordulnak idegenbe, mert minálunk ehhez hasonló azért a pénzért nem kaphatnak.

Itt lenne tehát az ideje annak, hogy nyitlan hadat üzenjünk a germán kulturának, — elég nagykorúak vagyunk már arra, hogy a magunk lábán álljunk és a saját szárnyainkon törressünk előre.

Okvetlen szükséges, hogy a tulajdon-mozgalom lelkes hívei e kérést se hagyják ki programjukból. Nem volt oly nemzeti mozgalom még ebben az országban, melyből az irodalom is ki nem vette volna a maga részét; a mostani nemzeti felbuzdulás sem mulhat el a nélkül, hogy az íróvilág abban vezető-szerpetet ne játszsék. De hogy az írók ebbeli törekvése meddő ne maradjon, ahhoz a jóakaraton kívül még egyéb is kell, még pedig az irodalom és termékeinek hathatós, áldozatként sem megriadó támogatása. Ez pedig társadalmi életünk kötelessége.

Fel kell karolnunk ezt az ügyet, mert az már mégsem járja, hogy még továbbra is kigyót melengessünk keblünkön és szó nélkül tőrjük legáldozatabb ellenségeink maroklását.

Úgy hisszük, hogy ezen intó sorok nem fogják hatásukat eltévesz-

TÁRCA.

Elő tavasz.

Ne guñojón, ne nevensen ki,
E dalt ne kiesinyje senki,
A mért a tavaszt zengi meg;
E dal nem olyan, mint a többi,
E tavaszt dalban dözölöni
Nincs több jogom más senkinek.

Sötét bús éjszakába jártam,
Dalt nem hallottam, fényt se láttam
S egy szál virág se nyílt nekem...
Hűz évig őt egy kínos álom,
Elpusztította ifjúságom!
S emléke híján — mindenem.

S egyszer — akár csak a mesében —
Égy mentő tündér jött életem
S a napvilágra vezetett...
Mint a paradicsomban Ádám,
Magam — csodára! itt találám
E fény s virulás közepett!

Oh, a ki látás adsz a vaknak,
Ki visszaadná önmagának
S újra teremtéd életet!
Légy érte áldott, szászor áldott,
Hogy bennem folygáyd e lángot,
Tündér megváltó: szereltem!

S ki életet lehelsz a porba,
Dalt csodászt minden bokorba,
Csodás, varázsló hatalom!
Először éreztél mely gyönyörök
Arján újjonva dözölöket:
Oh, én legelső tavaszom!

Kulcsár Péter.

CLAIRE.

Irta: Benda János.

— A FELVIDÉKI HIRLAP ERŐSÍTÉSÉRE —

Kiss férőztem, kissé megérettet-
kezett kőzint, mint egy ismeretlen test-
vérehez magányról szürke veréb, a ki
gyenge szárnyaival, viharen vergődött
keresztül.

Vörös színek fekete színekkel ölel-
keztek abban a helyiségben, a hol akárk
tányártunk. A vörös az élet, a perszál
lánya, a szerelem színe néhány galámpól
től származott, melyek a mennyezetről
lecsüngve, rőszásonny ernyő alól szórják
a furcsa kis korcsmaszobában szanaszét
a fényt. Ez a kevés meleg világosság
azonban gyenge volt arra, hogy szobá-
ból a lomha, fekete éjszák teljesen szán-
dótt. A halvány fénykörök sötét árnyak
fotogáltak. Fantasztikus homályba vesz-
tek a bordó-drapériás falak, melyeken
kőszá piktörök jóvából lehatolnak karik-
tárak sorozatként.

Imersergetők első napjában ide ve-
zettem Clairet, a halvány leányt, a ki
lobogó fiatalos vérel annyira szeretett
élni. A legromlásosabb sarok adott ne-
különk otthon s velünk együtt egy kü-
löns, sok zavaros ékzisztenciát egyesítő
társaságnak, mely közös tanyára talált
a művésztörös bohém-korcsmájának furcsa
fekete-vörös szobájában.

Fűk és lényök vagyensek voltak itt
együtt, boldogok, könnyelmű népség, kik
a ropogó pillanatnak éltnék. Zajos és
jókedű este volt a mai. Egy úr egy ös-
regi gitárt pengetett, mi többiek pedig
sűrűn ürítettük az olcsó sörrel telt po-
harakat. Claire erőtelőn eszedkedett
le köztünk egy üres székre s fázósan vont
össze magán kopottas barna kabátját.
Hosszúak arra sápadt volt és még ha-
loványabbnak tetszett a fején törnyomul
kékes-fekete hajtömeg árnyékában. Az
ajkát szerdesjes-kés szín tetei fakóvá,
nagy fekete szemét tétován járták sorba
az ismeretlen társaság egyes tagjait. Meg-
fogtam a kezét. Ez a kéz hideg volt és
remegett, de szenvedélyes erősszával adta
vissza az én kezem szorítását.

A fázós, sápadt lány azonban a bohé-
kás, jókedű környezetben hamarosan
felmelegedett. Az arcát rózsák lettek el,
kacagott, a mikor mi kacagtunk és sűrűn

kocintott velünk léha, szemrekelőkkel.
Ámulva néltam, halovány beteges bímbó-
ból mint fejjük egyszerre tüzes, vépiros
rózsává, a mi megértint a habzó öröm-
telves élet áramlása.

— Várjatok gyerekek, dalolni fogok!
— Mondotta hirtelen. — Dalolni az élet-
ről s a mi ezzel egy: a szerelemtől.

Lágy, meleg hangon fogott a dalba.
Az első strófat egyedül énekelte. A más-
odikban a társaság már mint zűmmögő
kórus kísérte. A gitáros ember játszotta
a kíséretet s mind, a kik voltak, együtt
énekeltek a kipirult lényával arról, hogy
a szerelem az élet s az élet a szerelem.

— Igen, az édes, a gyönyörű élet!
Ejjen az élet, éjen a szerelem!
Dobogó zaja, tomboló örömmel fo-
gadtuk ezt az áldomást. Az úres poha-
rakat a földhöz csaptuk, az öregecs-
pek csörögő gurutak szanaszét, per-
cekig tartott a zenében, ő pedig láng-
gyúbil arccal, ziháló lélekzettel úgy állt
közöttünk, mint az elkeltált életöröm
királynöve.

— Szegény leány! — mormolta ebben
a percben mellettem valaki.
A Doktor mondta ezt. Tréfás komoly-
sággal így nevezünk egy urat, a ki nem
volt doktor, holott az lehetett volna. Tíz
és néhány szemeszter hallgatót végig

teni, de igen sok magyar embert meg fog nyerni annak az igazságnak, hogy magyar kultúra csak magyar harcosok erejéből fejlődhetik hatalmasra, naggyá.

Dr. Havass Rezső felolvasása.*

Igen élvezetes felolvasásban volt része Eperjes város közönségének az az estén, melyet a Tanári-kör fenállásának tüzében évforduló alkalmából az Eperjesi Széchenyi-kör közreműködésével március 31-ikén rendezett s a melynek a legérdekesebb és legerőtelmes pontja dr. Havass Rezső kir. tanácsosnak, a Magyar Földrajzi Társaság elnökeinek «Dalmácia és Dalmácia visszacsatlolásának kérdése» c. felolvasása volt. Hatóságok, tudósok és intézetek tagjai, több mint nyolcszázan töltötték meg a Vigadó nagyszalonját, hogy a felolvasónak az ezidő sereit oly aktuálissá vált kérdéskörül kifejtett ügybizottság érdeme szerint méltányolják. Oly lelkes ünneplésben volt része, a melyen csak ritkán ér felolvasót, de a melyre méltán rászolgált egyrészt lelkes, vonzó előadása, másrészt ama széleskörű, mindenre kiterjedő gondosság miatt, melylyel ezen országos jelentőségű kérdést minden szempontból megvilágította.

Igaz, hogy Dalmáciaának rendkívül kedvező földrajzi fekvése, hol vadregényes, hol meg mosolygó napugarsak tájai, népek és a nép vezetékének változatosága s gazdag történelme mind hozzájárul ahhoz, hogy ez ország iránti érdeklődésünk lelkesse, s így közvetve is ama jelentősége, nagy és fontos szerepe iránt, melyet Magyarország politikai és gazdasági életében hivatva van játszani. Csak egy futó pillanattal kell vetnünk Dalmácia történetére s tisztában vagyunk azazzal: mi volt Dalmácia nekünk egykoron. Mentársá nemzeti királyaink egyének, büszgő érejtője, istápolója mások nagyratóró elveinek, kik az egyedül helyes úton haladva, századokkal ezelőtt észrevették, hogy Magyarország nem lehet más célja, mint okos nemzeti politikával érdeklődésre vonni azokat a népeket, melyeknek tapintatos vezetése, jogainak s kultúrájának való részletezése biztosítja számunkra az Adriai-tenger fölötti uralmat, az igazi nagyhatalom

* Bár legutóbbi számunkban dr. Havass felolvasásáról már beszámoltunk, mégis közöljük a fenti cikket, a melyet illetékes helyről juttattak hozzá.

egyik legényesebb szakotát. Mert, hogy kulturánk volt hatalmas annak idején az óvékre és viszont a dalmát művészet is kihatótt Magyarországra, annak kétség-telen nyomat, mint az Berzevics Albertnek tanulmányából tudjuk, még szűkebb hazánk területén is van múonkban szemlélhető. Így már az eperjesi Szent-Miklós-templom keresztelő-menedzete Traut János (Giovanni Dalmata) modorára emlékeztet. Hogy a XVI. század elején dalmátok működtek a Felvidéken, bizonyára a kisszebeni szept templompártái és a héthársi templom szentszégháza, melyek Vicenzo di Ragosa művei s az olasz renaissance-stínek hazánkban legregyebb meglevő műemlékei közé tartoznak.

Már maga ez a történeti kapocs is, mely műemlékek nagy számában megnyilvánul, elegendő megmagyarázza rokonszenvünket a nért iránt, melylyel összefüggő megismerés bennünket; de fontosabb az az érdek, mely hazánkat Dalmáciahoz fűzi. Természeti kincseinek gazdag tárháza (aszalt és szén), vízi erőinek ipari célokra való felhasználása, a tengeri kereskedelem és hajózás céljaira kinálkozó pompás kikötőhelyek s azonfeül az a megbecsülhetetlen körülmény, hogy ez országban át fértékhöz Montenegróhoz és Albániához, érteik meg velünk csak igazán annak a kérdésnek jelentőségét, melynek megvalósításán dr. Havass faradók és melynek folyamán süntelen hangzattja, hogy Dalmácia nélkül hatalmas magyar birodalmat megteremtés s gazdaságilag független Magyarországára még gondolni sem lehet.

Nem csoda tehát, ha bámulatunk egyre nő, érdeklődésünk folyton fokozódik ama kiváló férfú iránt, ki e nemese eszme leg-hivatottabb hirdetője, s lépten-nyomon meg-megszákvatta az elismerés szavától, lelkesedését végére hatalmas tapasztárvan tört ki, mint kétségtelen jele iránta érzett hőbortulakodás. S a mily fáradhatatlan ő hite, reménye jogosultságait, melyek tolmácsolásában, épp oly lelkesek hívei a joggyarabesülés nyilvánításában, mely nem hagyja pihegni még a barátosság lakoma alatt sem tisztelt és bámulót minduntalan kitört a közönséget és elismerés formájában különösen ama lekötelező kegyességéért, melylyel eszméjét és érzelmeit élténi tárn szívtotta s a melylyel mindnyájukat megbódvította. Köztünk való rövid időközé fejlethetetlen emléke marad sokunknak. P. 7.

HIREK.

* Új közegező. A m. kir. igazságügy-miniszter As Vilmos eperjesi közegező-helyettesét Öblüből székhelyéről kir. közegezővé nevezte ki. A miniszteri kinevezés egy hivataa terve érdekében készített, városunk társadalmában osztatlan tiszteletnek és rokonszenvnek örvendő férfút érztál. Mely egyrészt sajátalánl vészűk tudomásul As Vilmosnak városunkból való távozását, addig másrészt ösinte örömet érzünk a kitüntetés fölött, melyben részestül és melyre szorgalma és buzgalma által már régen rászolgált Fogadjá részünköröl is szívóbb fakadó szerencsekívánataink!

* Kinevezés. A m. kir. belügyminiszter 26,659—1906 számú leiratával az *alsokornárnok* anyakönyvi kerületbe *Ladomarsky* Józsefet, a születési és halotti anyakönyvek vezetésére sorozottok hatáskörrel, ideiglenesen anyakönyvezető-helyettesek kinevezte.

* Református istentisztelet. Az eperjesi ev. ref. missziókör az egyházi főhatóság buzdítására és támogatásával önálló misszió-egyházát alakult. *Bóti* Gyula főgondnok és *Könya* Miklós pénztároson kívül a presbitérium rendes tagjai: *Faragó* József, *Fischer* Károly, *Jónás* János, *Körtvélyessy* Bertalan, *Mettl* János, *Perényi* Vilmos, *Szekezer* József, *Tardy* József és *Vöröss* Sándor, pöttógok: *Both* Tamás dr., *Bálint* Sándor, *Benke* István és *Tarr* Károly. Hűsvét másodnapján, hétfőn d. e. 12 órákor református istentisztelet lesz a helybeli ág. h. ev. templomban, a mikor is úrvacsora után lesz a rendes presbiterek ünnepléyes esküdtéje.

* Új fűrdőigazgató. Bártfátrőd-részvénységű *Max* János nyug. utasszállásod főfűrdőigazgatóvá választotta.

* Jogász-fűrdő felavatása. Forduló, vagy talán korszakot alkotó ponthoz jut a helybeli Jogásztudástörténetben május közepén, a minden zászlóvetését az alkalom nagyserzéséhez méltóan fog megtartani. Nagyban folytak már bá minden irányban az előkészületek, hogy az ifjúság és szent jelenvényének felavatása — melyet a hosszú évek óta fennálló jogakadémia mindegyik nélkülözött — maradó emléket hagyjon a résztvevők szívében. A mozgalom hullámai — átélépve városunk határait — az ország minden részébe eljutnak, hogy visszatérve, magukkal hozzák a jogakademiánk

iránt érdeklődő vendégeket, kiket az ifjúság a legnagyobb örömmel s igazi szeretettel fogad, minden elkövetve, hogy azok kedves emlékekkel gazdagodva távozzanak körtünköröl. A nagy nap fényét iparkodik a testület emelni azaz is, hogy a magasztos tényt a mai nagy idők és hazánk legkiválóbbainak nevezhes fűzi, a midőn az önnép védőnkül felkéri őket. Hogy az előkészületek minél pontosabban legyenek eszközölhetők, a testület április 5-ikén tartott közgyűlésén egy szűkebbkörűl rendező-bizottságot küldött ki, melynek tagjai a következők: 1. Rendező-bizottság elnöke *Mauks* Sándor. 2. Holgyfelkötő-bizottság elnöke *Bánász* Károly; tagjai: *Kovács* Géza, *Amrein* Antal, *Veszeley* József, *Beniczky* Gyula. 3. Pénztáros *Szmerkeszky* Béla. 4. Szüntélyi-bizottság elnöke *Busegh* Kálmán. 5. Élelmezési-bizottság elnöke *Mikler* Lajos; tagjai: *Münnich* Ferenc, *Berényi* László. 6. Fogadó-bizottság elnöke *Toronsky* Emil. 7. Elszállásolási bizottság elnöke *Dobay* Károly. 8. Titkárok: *Dede* Lajos és *Herzeghy* József. *Mauks* Sándor testületi elnöke és *Bullisa* Károly, a felkötő-bizottság elnöke, a zászlóvetés ügyében tegnap Budapestre utaztak.

* Az Országos Vöröskereszt-Egyesület eperjesi fiókjának választásma április 5-ikén *Semsey-Kösch* Kornélia elnökölle mellett tüzét tartott, a melyen *Gömöry* Imre titkár beszámolt az egyesület által rendezett két műkedvelői előadás fénnyes érköles és anyagi sikeréről. E szerint a jövedelem 514 kor. 14 fill. volt, a mely öszennek felik az izraelita népkönyha, a másik felét a városi kórház-alap kapja. A választmány hálával és közönségét elmezzett meg a két kiváló rendezőt *Saly* Gyűzőről és *Faragó* Józsefről, a lelkes műkedvelőkről, a theol. kisiskaról és a katonazenekarról, a kik maguk színmoválás előadásukkal a nemese kült vállalkozás sikerét biztostolták; továbbá a városi tanácsról, a mely a jötekynek célra való tekintetből a bevételököt megillető teleőröl önként lemondott; *Gratz* Andrásról a ki egy szmpadi díszletet ingyen festett meg. Mindezeket, valamint a felülírtöket az úton mond hálaközönséget a választmány. — *Felülírtások* a következők: *br. Ghillány* Imre 20 kor., *dr. Halmos* Károly 50 kor., *dr. Holénia* Gyula 20 kor., *dr. Krausz* Zsigmond 3 kor., *Krayzel* Aladár 6 kor., *dr. Propper* József 6 kor., *Semsey* Adolfin 20 kor. Végül

az emberi egészség és betegség tudományából. Európa különböző nyelvű és nemzetiségű egyetemisen óriás befogadóképességű agyával elsajátított mindent, a mit elsajátíthatott. Csak éppen vizsgát nem tett, mert úri-passziójának ez így tetszett. Úri-passziójának jobban tetszett, hogy züllött, hányt-vetett életmódot folytatva, kopott szalonkabátján napoként köztünk — hozzá hasonlók társai közt — üljön, olcsó sőt fogyasztva, a holnapi nappal nem tördöve, mint az, hogy diplomát szerezve, hazatérjen valami kis faluba s ott paraszatkot kúrálva, biztonságos megkeresse a mindennapit.

— Szegény leány! — mondotta újr — székegály nagy lompos fejt szomorúan ingatva.

Nem értemet most, a kitörő vízdámig idejében, ezt a bajjólátó szót.

— Miért szegény? — kérdeztem megdöbbenve.

— Látja az arcán azok a rőszakát? Azok a halál rőszái. Nem mlük el több, mint egyszer háromszázhatvanöt nap s a gyönyörű vídám teremés már nem él. Jövő márciusban, mikor az első tavaszi szél éleire kelti a földet, nem fog itt lüni közöttünk. Nedves, sötét sírban higg halott lesz s rút siri férgék tanyáznak

majd ott, a hol most a mélytűzű szemek ragyognak.

Megdöbbenve néztem rá. Ő azonban a biztos tudás csaiatkozhatatlanságával bólintott a fejével és saját erőteljes mellet megkopogtatva mondotta:

— Itt beteg! Nagyon beteg! Életéről dalol és szerelemről! — a halál árnyékában. Az élete azonban egy rövid idom, a szerlem pedig az ő számára csak még gyorsabb, még biztosa b halál.

Elszorult a szívem. Nemrégem még nem tudtam, hogy é ő a leány, ma azonban már közelebb állt a szívemhez, mint bárki más. Lehet-e, hogy a viruló életének mögött a roncsolt halál erje dolgozik, s a gyönyörű leány, ki oly annyira szeret élni, mához háromszázhatvanöt napra már nem él?

Elborult a látásom. És mintha a felhőmályos szobában úgy ére kaptak volna a fekete színek, úgy láttam, a kevés erőt, melyet még mindig elhálványulnak s fölöttük gyilkos hatalomnal lesz úrrá a lappangó fekete ójszaka.

— Csókolj meg! — mondotta Claire.

Nekem pedig eszembe jutott a nagy-tudományú züllött ember mondása:

— A szerlem az ő számára csak még gyorsabb, még biztosabb halál.

Szorosan zártam a karjaimba a vékony filigrán testet. Am a mint a fejemet a keblére hajtottam, úgy véltm, hallom odabenn a retentő betegség apró férgének lassú, de könyörtelen örölését. Ém a mint a lázas akaja az enyémet kereste, eszembe jutott, hogy aig elkélt el háromszázhatvanöt nap, ezek a piros ajkak hidegek, porladóköt lesznek, a szemek helyén pedig, a melyek most annyit szeretettel, szenvedélyileg sugárzanak félelem, Ah, erre gondolni is borzaszt, kész örület.

— Csókolj meg! Csókolj meg! — mondotta újra Claire, immár sürgetőn és követelőleg.

Nem voltam elég erős, hogy ellentájjak.

Hosszú, forrószagban, tobódó csókokban ért őse az ajkunk. Boldog, egészséges emberek! Ti nem tudjátok, mi az igaz csók! Az igazi csók egy ilyen fékevesztett, tomboló ölelések, melynek lázas, beteg év az ingerléje. Egy csók, melyről nem lehet tudni, nem-e az utolsó s ezért nem akar véget élni; egy csók, melyben nemcsak a szerlem hevülése izlik, hanem a kétségbeesés eszevett dacra, az élet neménytelen követelése, a lemondási elkeseredése.

Ez az igazi csók, mely a pokol tüzeivel éget!

Azután szeliden nyugodtunk és Claire a hajatam simogatta:

— Bohó föld! — mondotta — mily jó volna élni, a hogy most vagyunk, örökké veled élni! — vagy ha nem is örökké... csak sokáig. Addig, a míg a többi emberek!

— Úgy lesz kicsi Claire! — felelt nekí, — ki tiltja meg, hogy szeressük egymást addig, a míg fehé der lép el fekete hajadat — s a megroslad az érnk. Várj, ez így lesz akkor is, a mikor én már öreg bagek leszek, te pedig öreg anyóka!

— Ki tiltja meg? — szólt a leány fájt és rejtélyes mosolylyal, — jön egy hideg szél és öszezszagorodik, fagyott perjevel lesz a pompázó aifama virágom. Én már érzem ezt a hideg szél barátom. Fáj nekem, hogy igazat mondok, bizony érzem!

Szilárd tudással, mélységgel fájdalommal mondta ezeket a szavakat s én még a mondanod válaszom törtém a fejemet, mikor a lemondó reznigációk újra heves temperamentum beszéde csapott át: — Igen, itt a hideg szél, de én dacolok vele! Addig a kicsi ideje, a ni még hátra van, élni akarok, élni, élni! Tízser, hússzor annyit élni, mint a többiek! Ők boldogok! Ők ráérnek! De nekem sietnem kell! Megcsalom a

a nagy számban megjelent választmányi tagok mellet ovációban részesítették az egyesület elnökjét, a ki több mint két évtizede áll az egyesületnek élen s vezetői annál ügyetlankattan buzgalommal s a két alkalommal is tevékeny részt vett az a két előadás gondos előkészítésében.

* Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesület érkepsi kerülete ápr. 1-jén d. e. 10^{1/2} órák körül igen látogatott rendez választmányi ülést tartott. Több fontos tárgy nyert elintézés, melyek közül okvetlen felemelésre méltó a kerület határozathozatala az iparpártolás ügyében. Az ülés foglalkozott a Magyar Védőegyesület ügyével, különösen pedig ezen egyesület érkepsi fiókjának akciójával. Behatón ismertetette a Magyar Védőegyesület céljait s ezen ügyben a következő határozatot hozta: "Az Omke már megalakulásokkor célul tűzte ki programja 9-ik pontjában a nemzeti munka védelmét és a hazai iparnak teljes erejével való támogatását. Úgy az Omke, mint a Magyar Védőegyesület, habár nem egy irányban, hanem végülében egy és ugyanazon eredmény elérésére törekvésnek, mert míg az Omke a hazai ipargyártmányok terjesztését, az egyes iparvállalatok támogatását, ilyenek létesítését és a hazai iparcikkeket a magyar kereskedelem által való, az eddigénél még intenzívebb felkarolását mondja elő más, nem kicsinyelhető eredményvel: addig a Magyar Védőegyesület akciójával a magyar társadalom, az egész hazafián az ország nemzetét akarja megmérni annak, hogy az iparvállalatok és a kereskedelem által forgalomba hozott hazai iparcikkeket hathatós pártfogásban és a hol csak lehet, az idegen gyártmányval szemben, előnyben részesítse. Az Omke érkepsi főcsoptja ennél fogva csak igaz örömmel üdvözölteti a Magyar Védőegyesület különösen a Magyar Védőegyesület érkepsi fiókjának ezen mozgalmát, hazafián érzelmetlő átháva öszimén kívánja, hogy ezen akciót a legszebb siker koronázza és öszes, úgy érkepsi, mint sárosarmyzei tagjainak a Magyar Védőegyesület érkepsi fiókjába való belépését és ezen egyesület céljainak hathatós támogatását legmelegebben ajánlja. — Nem hagyhatjuk megemlítés nélkül, az ezen ügy tárgyvala alkalmával, egyes választmányi tagok által tolmácsolott azon nézetet, kívánságot, mely szerint: tegegyességével a Magyar Védőegyesület érkepsi fiókjá tagjai

köt odahatni, hogy azok elsősorban a helyi kereskedelmet és ipart támogatassák! Ne hosszak pl. kávé-, tea-, délyítő-csomagokból, szűkségüketek öt-kilogramos csomagokban direktre nagykereskedők-től! Ezzel levelet sértik a helyi kereskedelmet érdeket! Nemkülönbön legyenek a Védőegyesület tagjai bizonyos ideig türelmetlen és elnézésel, ha a kereskedő a még raktáron levő avagy kötélt osztrák árút elhelyezni kívánja. Utóvégre az mégsem kívánható, hogy ezen árú elhelyezéséről lemondjon a kereskedő. Igazán ezen jogos kérelmeket legmelegebben ajánljuk a Magyar Védőegyesület szives figyelmét! Az ülés tagjain felvette Barcs Emil gyógyszerész és Steinlauf Henrik kereskedő. Elhallozás folytán ártéke a tagok sorából Lichtig H. kereskedő.

* Kinevezések. A Kosd. vasút igazgatósága *Papp* Jenő érkepsi állomásfőnökhelyettes, Sterbinsky Béla szepesizási rendőrfőkapitány vezét, Lőcsére állomásfőnöknek nevezte ki; *Kalabay* Gyula löcsői állomásfőnököt pedig *Eperjesre* helyezte.

* Gondnokság alá helyezés. *Grodzitya* János kisbirtokos az érkepsi kir. törvényték gondnokság alá helyezte.

* A matörök részére kifogástalan minőségű fenyőképzési szerek kaphatók *Eperjesen* Cattarinói.

* Vésárhatározás. A kereskedelemügyi miniszternek f. évi március 24-ikén 21950. sz. rendeletével *Herzenica* közég kérelmére megengedte, hogy ott a f. évi május 30-ikára eső országos-ország ez évben kivételesen *május 23-án* tartassék meg.

* Segélyezés. Horváth Károly palocsai áll. elemi iskolai tanító részére 50 kor., *Faludy* Ferenc demetiei áll. elemi iskolai tanító részére 40 kor., *Csiszár* Mihály lutyáni gör. kath. elemi iskolai tanító részére 30 kor., *Kanyussák* Jánosné, *Miholics* Mihályné, *Moskva* Jánosné, *Sárpataky* Sándorné, *Sima* Andrásné és *Szeredi* Tamásné tanítók öszvegy részére egyenkint 20 korona államszegély engedélyeztetet.

* Felhívás az önderzetes érkepsi kereskedő-íjgazók. Tisztelt Kartársak! Alulírottak, mint az *Eperjesi Kereskedők és Kereskedő-íjgazó* Együletének tagjai, jelen sorainkban azon szomorú tapasztalatnak adunk kifejezést, hogy egyetlen, a mely még néhány év előtt úgy szépen virág-

zott, most az utolsó időben napról napra hanyatlak. Éz annak tulajdonjók, hogy nincs meg bennünk a kellő lelkesedés ezét az intézmény iránt, a melytől előzetes árán fáradsággal s anyagi áldozattól árán létesítettek abban a jóhiszemű számbatában, hogy ezáltal utódaiknak ott-hont, valamint módot nyújtanak szakzer-művelődésre. Hát nem futja-e be arunkat a szegény párja, ha önmagunkkal számolunk, — tudva, hogy előidök csak nagy lelkesedéssel, anyagi áldozattól árán tudták azt megalkintani s mi oly gyódmatlanok vagyunk, hogy vagy nem tudjuk megérteni: mire való ezen egylet, vagy pedig sajnáljuk a i korona házi tagsági díjat, s ezen áldó intézményünk, a mely annyi áldozatot hoz jó-létünk biztosítása érdekében, nem hogy pártolnánk, hanem egyenesen negligáljuk jó? Nézzük más kisvárosok egye-leit, milyen szépen virágabak azok, milyen eredményen fejtik ki ideális fel-adatukat! S mi — jöhetlet oly szép szá-malunk vagyunk *Eperjesen* — egy egyletet, a mely a miénk (his' nincs is egyebünk ennl) nem vagyunk képesek kellepének fenntartani! Ebben áll a megfőtése annak a kérdésnek, hogy miért nem tartunk öszre; miért nem dobban öszre a szövök; miért nem írjuk meg egymást? Ered-ménye ennek az, hogy legkisebb ügyünk kivívására képtelenek, tehetetlenek va-gyunk s a társadalom többi rétegei által le vagyunk nézve. Elérkezettnek látjuk tehát az időt arra, hogy végre ezen egy-lettelenségnek, széthúzásnak végt vessünk. És pedig az együletarozás, a testvéri szer-etet nemese egészen nevében! Kérlek tehát Benneteket szeretet saaktársaink, csalatlakozott barátságoktól óhajtó test-véreikhez! Fogadjátok jó szível hivatott szózatunkat! Végteket fontolóra az ösze-tartás magyatos eszméjét! Komolyossággal, erős akaratral, úgy szívvel-lellekkel, karöltve mindent keresztülvihetünk — a saját jö-létünk talájanak megszárítására érdekében! Kartársi üdvözléssel — *Eperjes*, 1906 évi ápr. 2-ikán — az egylet ifjúsága tagjai-ának: *Barna* Géza, *Zwibel* Antal, *Kanengieszer* Adó, *Tóth* Irénusz, *Mandel* Dezső, *Friedmann* Mór.

* Magyar gyártmányú hűsvételi loncsolók és illatszerek *Thesz* Arminál kaphatók.

* Államszegély. Az érkepsi iparostanonciska számára az 1905. é. tanvére 1200 kor., a kiszebeni iparostanonciska számára pedig ugyanacsak az 1905. é. tanvére 800 kor. államszegély utalványozott.

* Egy érdekes határozat. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter egy Sárosarmyzeben fölmentült eset alkalmából kimondta, hogy miután az állami elemi iskolákban minden tantárgy magyartanítandó, e tekintetben a hit-és erkölystan tanfántásán sem tehető kivétel. Az ellen, hogy az áll. el. iskolák első és második osztályában a hit-és erkölystan oktatásnál a növendékeknek anyanyelv kisegítő nyelvi gyának használtassék, nem tehető kifogás; a harmadik osztálytól kezdve azonban a hit-és erkölystan is kizárólag magyartanítandó.

* Állandó műkedvelői előadás. Főúri körökben mozgalom indult meg egy jó-tékonyul előadó amatőr-kiallítás létesítés céljából. Az alkalmozóerés rövid tartamú kiallítások által eddig elért eredmények igazolják a tervezett állandó ki-állítás létjogosultságát. A kiallításra részt vehet a legszerényebb munkálta is minden műkedvelő, s annak tagja lehet mind a magyar honpolgár. E kiallítások nem-csak serkentik a műkedvelők ambícióját, hanem eszelekedtet is készítik, miáltal azok fokozatos fejlődése sem maradhat el. A szervező-bizottság felhívja mind-azon műkedvelőket, a kik a kréta-, szén-és tusrajz, az aquarell-, olaj-, porcellán-és üvegfestészet, a szobrászat, a fágézési

munkák, nemkülönbön a kézi-egységgye-re való egyéb munkák egyikevel foglalkoznak, jelentésk be címüket *Hofheld* Lajos földbírtokosnál, mint szervező-bizottsági elnöknek, Budapest, Vas-utca 15/a. szám alatt, a ki a tervezett kiallítás iránt érdeklődőknek prospektust szíves bocsát rendelkezésre.

* Tulipán-kert *Eperjesen*. A magyar földgyel lelkes száza városokban is nyomban visszahangra talált s már e két folyamán megindult a mozgalom, hogy ez a hazafián jelvény mielőbb ott ragyogjon mindnyájan mellén. A nagy eszmék, miket e speciális magyar virág: a tulipán képvisel, hassák át egész valónkat; ezek irányítsák minden tetteinket! A hazai ipar és kereskedelem pártolása, a nemzeti eszmék ápolása, a magyar sző szeretele-gyen soka meg nem szűnő jászunket! In hoc signo vinces!

* Új mentőkocsi. Az *Eperjesi* Tüz-oltó- és Mentőegyesületnek sikerült a napokban a Budapesti Mentőegyesület-től egy még teljesen használható álla-potban levő, kielejeztett mentőkocsi 400 koronáért átvennie. Az új mentő-kocsi már kőkezelebb megérkezék.

* Lopás. *Kulcsa* György sároskislalusi cigány, Horvát András ugyanonnaní ko-vácsón — midőn nála patkót vásárolt — több kalapacsot és patkót lopott, a miért elene az eljárást megindították.

* Új bogdga. *Kónya* Miklós helybeli kereskedő engedélyt kapott bogdga tar-tására. Régen érzett hiányt látott pó-tólva, mert a Vomberg-üzlet feloszlása, tehát már körülbelül két év óta nincs bogdga *Eperjesen*. Az új bogdga már meg nyílt s a közönség rendelkezésére áll.

* Tolvaj csavargó. Veszélyes csavargó széllátom sikerült rendőrségünknek kézrekerítenie *Tkacs* Mihály 55 éves napászmos személyében. Ez az ípe Sós-gyűlészen vakmerő lopás követett el. Bolyongása közben ugyanígy Sós-gyűlészen retelestőlben, Okbarszki Mihály telkesadálytól kért és nála kapott s szállás. *Tkacs* Mihály reggel, mikor a jó-szívű vendéglátó gazda templomban volt, a ládát felvette és onnan 312 koronát elemelven, *Eperjesre* menekült. Itt, városunkban azután felkereste egy régi ismerőt, *Marusák* József napászmot. Magy mulatozást csaptak a viszonzatlans órmére. Tka pont előbb minden kiadást gavalér-módon fedeztet, de sőt szék jókedvében mindenkit, ki utjába akadt, fölkeleven megvendégt. A köny-nyelmi költsézek feltűnt a szomszédok-nak és azt besztigát a rendőrségnek *Tkacs* Mihályt a rendőrség már előzőleg elkövetett töbrendbeli lopás miatt mint rosvott multú egyélet ismérven, vallásos alá fogta, a hol *Tkacs* olykép védekezett, hogy a pénzt Sós-gyűlészen talalta. E nyomon haladva, a rendőrség Sós-gyűlészen közösgében kutatót és ott csak-ham megállapították, hogy *Tkacs* kö-vetete el Okbarszki telkesnél a betérés-lapost. *Tkacsot* nyomban letartóztá-tták és a bűnvádi eljárás ellene folya-matba tettek.

* Szerencsétlenség az erdőben. *Weisz* Jakab kassai lakos kapí erdejenek *Petric* névű dőlőjében fát döntögtetek a munká-sok. Az egyik kidöntött fa alázuhanb-an oly szerencsétlenül tetteme maga át *Kélemen* Mihály napászmot, hogy ő súly-ly sérüléseivel a helybeli kórházba kellett szállítani, hol élet-halál közt lebeg.

* Harcsázati céllovezet. A helybeli cs. és kir. 67. számú gyalogezred április 9-ikén reggel 9 órától 11 óráig Terjék-falva község határában harcsázati cél-loveztetet tart.

* Megzőkötő diákok. A kassai rend-őrség március 28-án két kiszebeni diákok tartóztatott el a csavargás miatt. A két ifjú: *Dévai* József és János, a kik

halálát, a ki menyasszonyával jegyzett el magának. Akarod, hogy megcsaljuk? Milyen szép az: egy utolsó, lobogó tűzben elég két ember, a ki a halál árnyékában szereti egymást. Akarod?

A nagy hatalom azonban, a ki ellen és a kinek az árnyékában az a szövetkezés készül, itt közbelepett. Csontos kezével odanyúlt a leány habhéber meléhez. *Claire* elsápadt, heves, kínos, göbésítő közt ki hirtelen. Retentő száraz, gyökös köhögés volt ez, mely a sírból fölnyúló erővel egész vékony, gyenge testét öszszertáa, öszszertete. Percelgett tartott, nem szűnő erővel és a mikor végre volt, a lány elsőül arccal, fáradtan dőlt vissza helyén. A szemé könnyös volt, az ajka remegett, mint a sírásra készülő gyermeké, de a száját csókra nyújtotta és újra fordítete: — Akarod?

Gyöngédem megletem, mintha óvni akarám egy rémségés vészét. De hirtelen fagyos hidegséggel járt át egy iszonyú borzadási. A beteg leány felém nyújtott ajkán egy csepp vér pirosolt. A halál lakott ebben a rubinörvös csil-logó cseppben, a halál, mely lime mutatkozik, hogy jelen legyen a mi szövet-ségünk megpecsételésénél. Csókot kért a leány, lelkét annak, hogy társa leszek

a retentő rémrel való dacolásban s ez a csók az első lépés lenzen az úton, melynek egyik vége meredéke a fagyos, agyagos síngödörbe vezet. *Claire* áttétöz, felér karja a nyakam körül fondótt s én iszonyattal úgy éreztem, mintha már én is érezném a csontok fogását, melyből nincs menekülés. Erős öszonnél lázadt föl bennem az élet szeretete, a létezéshez való görös ragakozásom. Iszonydó félelemmel jettetem le magamról az át-létszék, vékony karokat, ziháló lélekzelet ugrottam föl helyemről, úgy nézve vissza a leányra, mint a sít testet öltő borzalmra.

Claire csodálkozva nézett föl rám. Amikor tekintetét szemre má a következő percben kifürkészete az igazat. Szomorú, szavételptü keserűség váltotta föl arcán az első meglepődést. Azután a párnába rejtette az arcát. A kezével intett: — Menj! — mondta.

Habozva álltam ott egy pillanatt, mert úgy láttam, mintha a leány felém fordított hátát belső zokogás hozná görös hullámzásba. — Menj! — ismételte most már erő-lyesebben. És én elmentem.

rossz iskolai bizonyítványt nyervén, féltek a szülői háza visszatérni és elhárították, hogy Kiszsebet elhagyják és világá mennék. De nem jutottak messzire és a két bátor Robinson a minden poézist elrontó rendőrség kezébe került. A két legényke beavallotta azt is, hogy másik két társal együtt indultak el hazulról, de azok más útirányt választottak. Úgy beszéltek meg egymással, hogy a Robinson szigetén találkoznak majd. A másik két sókényémet még nem sikerült kinyomozni. De remélhetünk a találkozás nemsokára megtörténik — a gyűlölt iskola falai között.

* Községi- (kör-) orvos nem lehet tb. vm. főorvos. Elvi-jelentőségű rendeletet intézett a közelmúltban a belügyminiszter egyik vármegye főispánjához,

a melyben kimondotta, hogy érdemes főorvos, vagy községi orvos még akkor sem nevezhető ki tiszteletbeli vármegyei főorvossá, ha a tiszti-orvosi vizsgát letette is, mert a kör-, esetleg községi-orvos a járási orvosnak van alárendelve, mint tiszteletbeli vármegyei főorvos helyettese avagy kiegészítő orvosa a főorvos hatáskörében járván el, oly helyzetre kerülhetne, hogy közvetlen telebvalójának, a járásorvosnak fölé helyeztették, a mi a községiárat érdekében meg nem engedhető elvinteltükre vezetne.

* Rákóczi-emlék levélpapír dobozokban — Rigler Budapesti gyártmányára — kapható Cattarino Sándornál Eperjesen. Ugyanott alkalmas hűsvéti ajándékok, úgy mint: tojás-alakú, illatszerrel vagy cukorkával tölthető dobozok 10 fillértől 5 ko-

ronág Női kézi-tásakból k. 1-80-tól 24 k-ig. Hűsvéti esikék gyerekek részére drbonkint 10 fillér.

IRODALOM.

Egy hosszúak, keskeny füzet felk-skü előttem. Zaza írta, *Eltűntetvi Nagy Olivérné*. A címe: *'Bolygó sávos'*. Egy újabb, kedves regénye a mi ismert írónőnknek. Alapeszmeje régi, a fonala, színe, hangja és formája más, mely ezen új konténeben az újság ingerelvé hat és megkapó. Teretős, hatalmas férfi, ki odaadón szereti a feleséget, egy gyöngye — talán meggondolatlan, talán önfeléd pillanatban — elveti a hűséget. Szeszélyes és változékeny lelkűtől nő, ki bár szereti férjét, könnyen enged az anyós káros betolyásának. E két egyéniség

találkozása érdekes és eredeti helyzeteket, fordulatokat teremt, melyek egy ügyes inveniációval megirt mese keretében vannak elmesélve. Az elbeszélés menete liktéző, eleven, mesészőve fordulatok, előadómódja könnyed és folyékony. Mint Zaza minden munkájában, itt is legmekkéőbb a női lélek bonyodalmas mechanizmusának plasztikus és szemléltető rajza, meg az, hogy alakjai mind az életből vett, eleven alkotások, melyeket — ha egy-egy odadobott esetnovával is — de mindig markás kidovatellenség jellemze.

Érdekes könyv füzet alakjában jelent meg az Athenaeumnál, Budapest. Eperjesen Sziklai Henrik könyvkereskedésében kapható; ára 1 korona.

Kiadja a szerkesztőség.

Van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy

kész férfi-, fiú- és gyermek-ruha üzletemet tetemesen megnagyobbitottam

és azt a tavaszi idővel beálltával meglepő szép és kiválóan illeszkész viseletekből készült, jobbadán hazai gyártmányú ruhákkal dúsán felszereltem.

Többek között a következő cikkeket vagyok bátor felmenteni:

- Tiszta zsolnai gyapjú-szővetű, divatos kamgarn férfi-öltöny 20 kor.-tól feljebb
- Vadász- és sport-öltöny, hosszú és rövid nadrággal 18 " "
- Fiú-ruhák, jó minőségű schewiot- és kamgarnból 12 " "
- Gyermek-costumók, gyönyörű kivitelben 5 " "
- Átmeneti felöltők, angol schewiotból 21 " "
- Egyszínű szürke felöltők, saját bélséssel 23 " "
- Sport-felöltők, feltűzött zsebekkel 24 " "
- Papi felöltők 30 " "

Fiú- és gyermek-felöltők többféle kivitelben, különféle árakon.

Nadrágok — úgy férfiak, mint fiúk és gyermekek részére — nagy választékban.

Midőn mindent a t. közönség figyelmébe ajánlom, egyben felkérem áruházam megtekintésére, hol tájékozhat nyherhet a legújabb divattól s tudomás szerezhet arról, hogy férfi-, fiú- és gyermekruhák kivitelében, valamint az öltözés tekintetében sem a jódivás, sem a külföldi velem versenyezni nem képes. Külön osztály méretekzerinti megrendelésre, a raktáromon levő dús választékú bel- és külföldi gyapjuszövetekből, művészes szabás és elegáns kivitelben.

Becsés pártfogását kérve, kitűnő tisztelettel:

SPITZER MÓR,
Főutca 57. szám.



Egy gyorsan és szépen irni tudó fiatalember bármely irodába ajánlkozik egész- vagy félnapra.

Címe a kiadóhivatalban.

Saját termésű hegyaljai pecsenye- és szamorodni

borait

50 literen felüli hordókban vagy palackban szállítja

Hirsch Albert szállóbitokos
A tótoki Kőművesi P. Könyvtár,
Sátorfalvi hely.

FIDIBUSZ

! A legkitűnőbb és legolcsóbb éleláp !

Szerkesztő: HELTAI JENŐ.

Fennhatárak: Ambrus Zoltán, Molnár Ferenc, Herzog Jenő, Ignatius, Lovik Károly.

Képei javát Coorna Rezső, Csikó István, Garry Ákos, Gulácsy Lajos, Fényes Adólf, Ferenczy Károly, Kernstok Károly, Márk Lajos, Linek Lajos, Vesztőczy Manó rajzolja.

Péntek délben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a **FIDIBUSZ-t!**

Előfizetési ára páratlanul olcsó:
Egész évre 6 kor | Nyegyedévre 1 K 50 f.
Félévre 3 kor. | Egy hóra 50 fillér.

Egy szám ára 5 kor. (10 fill.)

Friss, vidám, pójkos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, díszesen illusztrált heti éleláp.

Mutatványsszámot kívánatra ingyen küld a **FIDIBUSZ** kiadóhivatala.
Budapest, Rókk Szilárd-utca 9.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz a kiadóhivatal

Eperjes, Főutca 37. sz.

Egy szám Budapeston és a vidéken 2 krajczár.

Szenvedős tartalom.
Radikális elvesséki politika.
A legterjedtebb és legnépszerűbb magyar napilap.
Főszerkesztő: BRAUN SÁNDOR.
Tiszteletbeli Ábrányi Emil.

Politisz és társasági hírek
Ugron Gábor és Mészáros

Az összes lapok megjelenésével már korán reggel megérkezik az összes vidéki városokba.

A legkitűnőbb magyar lap a legolcsóbb is.
Előfizetés:
Negyedévre 4 kor. (2 fill.)
1 hónapra 1.40 kor. (70 kor.)
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Rókk Szilárd-utca 9.